

Arrest

nr. 313 228 van 20 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN
Gemeentehuisstraat 3
1653 DWORP

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 8 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI /oco advocaat K. VAN BELLINGEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 19 december 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 20 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 16 januari 2023 besliste de Dienst Voogdij van de FOD Justitie dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,15 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1,52 jaar.

1.3. Op 8 februari 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 13 februari 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/12/2022

Overdracht CGVS: 15/03/2023

U werd op 14 december 2023 van 08.39 uur tot 12.09 uur gehoord in een persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Dari machtig is. Uw advocaat, meester D'HAENENS in loco voor meester VAN BELLINGEN, was aanwezig gedurende het hele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtun van origine te zijn. U bent geboren in het dorp Khushkak in het district Surkhrod van de provincie Nangarhar. Toen u acht jaar was, verhuisde u naar het dorp Char Kala in hetzelfde district. U bent soenniet. U bent tot de tweede graad naar school geweest en u ging af en toe naar de madrassa.

Uw vader werkte ongeveer acht jaar tot aan de val van de overheid bij de lokale politie in de checkpoint van Char Kala. Ongeveer vijftien dagen na de val van de overheid bracht de taliban een brief naar uw thuis waarin zij eisten dat uw vader vier wapens en een voertuig diende te overhandigen aan hen. Een paar dagen nadien kwam de taliban terug bij uw thuis langs en namen ze uw vader mee. Ze hadden reeds verschillende brieven voorafgaand afgeleverd, uw vader heeft die verbrand. U ging twee keren naar het districtshuis op zoek naar uw vader. Hier werd u geslagen door de taliban. Enkele dagen nadien kwam de taliban naar uw thuis en doorzochten zij uw huis op zoek naar de wapens en het voertuig. Opnieuw werd u geslagen door de taliban. Ook overhandigden ze een brief waarin vermeld stond dat uw vader zich diende aan te melden bij de taliban. U weet niet of uw vader weggevlucht is. Daarnaast bestaat er een grondconflict tussen uw familie en de halfbroers van uw vader, uw paternale ooms. Zij waren spionnen voor de taliban en gaven informatie over u en uw familie door aan de taliban. Nu zijn zij lid van de taliban. Ook dorpelingen bespioneerden u en uw vader. Zowel voor als na uw vertrek uit Afghanistan, was de taliban op zoek naar u. Uw broer I. werd gedood door de taliban omdat zij u niet vonden. U besloot vijftientwintig dagen na de val van de overheid te vertrekken naar Nimroz. U bleef hier ongeveer acht maanden. Nadien verliet u Afghanistan en reisde u via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk om op 19 december 2022 te arriveren in België. Op 20 december 2022 dient u hier als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) een verzoek om internationale bescherming in. In Bulgarije werd u seksueel misbruikt door de Bulgaarse politie.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een kopie van uw taskara, een kopie van uw vaccinatieboekje, een kopie van de badge van uw vader, een kopie van een werkcertificaat van uw vader, een kopie van een dreigbrief van de taliban, een kopie van certificaten van u, een kopie van foto's van uw vader, een kopie van foto's van u en uw verwondingen en een kopie van foto's van uw overleden broer I. neer. Op 11 januari 2024 maakt u per e-mail via uw sociaal assistent uw opmerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud over aan het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Ondanks uw persoonlijke situatie en de feiten die plaatsvonden tijdens uw reisweg in Bulgarije, waarvan het CGVS goed begrijpt dat dit voor u moeilijk was en kan leiden tot stress, kon uit het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS niet worden opgemaakt dat u het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er op dat moment bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het persoonlijk onderhoud vond in normale omstandigheden plaats. U bevestigde aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u zich goed voelde en dat er geen medische elementen waren waarmee rekening gehouden diende te worden tijdens het persoonlijk onderhoud. U bevestigde nogmaals dat u zich goed voelde en dat u geen problemen had (CGVS p. 3). Op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u de gelegenheid had om al uw problemen te vertellen en dat u al de vragen goed begrepen had (CGVS p. 20).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban omdat uw vader gewerkt heeft bij de lokale politie. Daarnaast vreest u uw paternale ooms omdat zij spionnen waren voor de taliban en zij nu lid zijn bij de

taliban en uw familie een grondconflict met hen heeft. Ten slotte vreest u dat het seksueel misbruik bekend zal worden in Afghanistan (CGVS p. 7-8, 18-20).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan wat u beweerde aangaande uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 19 december 2022 zestien jaar en vijf maanden oud. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelt dat u op 5 januari 2023 ouder was dan 18 jaar waarbij 20.15 jaar met een standaarddeviatie van 1.52 jaar een goede schatting is (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie dd. 13.01.2023, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw geboortedatum werd bijgevolg van [...] juli 2006 naar [...] januari 2004 bijgesteld. Uit de leeftijdsbepaling moet niet alleen besloten worden dat het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind niet op u kan worden toegepast, ook geeft u door zich valselijk als een minderjarige voor te doen geen correct zicht op uw werkelijke identiteit en uw levensloop voor uw komst naar België. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader werkte bij de lokale politie (CGVS p. 8). Hieraan wordt echter geen geloof gehecht. Uw verklaringen hieromtrent zijn immers onvoldoende doorleefd, gebrekkig en tegenstrijdig. Dit blijkt uit het volgende. Gevraagd meer te vertellen over het werk van uw vader, antwoordt u eerst ontwijkend met: “welke informatie?” (CGVS p. 8). Na verduidelijking vertelt u oppervlakkig dat hij ongeveer zeven of acht jaar gewerkt heeft bij de lokale politie in de checkpoint van Char Kala onder commandant S. (CGVS p. 8). Gevraagd naar wat uw vader deed bij de lokale politie, komt u niet verder dan te stellen dat hij altijd aanwezig was in de checkpoint en dat hij daar altijd werkte, waarmee u bedoelt dat hij de veiligheid garandeerde (CGVS p. 8). Op de vraag vervolgens of uw vader ooit met u gesproken heeft over zijn werk, antwoordt u dat hij niets aan u verteld heeft, maar wel aan uw moeder. Wanneer vervolgens u gevraagd wordt een anekdote te vertellen over het werk van uw vader die hij aan uw moeder heeft verteld, bent u hiertoe niet in staat omdat uw moeder naar eigen zeggen nooit iets verteld zou hebben tegen u (CGVS p. 8-9). Dit kan niet overtuigen. Indien uw vader daadwerkelijk acht jaar gewerkt zou hebben bij de lokale politie, kan van u verwacht worden over concrete en gedetailleerde informatie hieromtrent te beschikken en hierover meer informatie te hebben ingewonnen bij uw moeder. Dit ook aangezien het werk van uw vader een belangrijk aspect uitmaakt binnen uw ingeroepen asielrelaas. Wanneer u dan ook gevraagd wordt of u meer informatie gevraagd heeft aan uw moeder omtrent het werk van uw vader, antwoordt u ontkennend aangezien uw moeder altijd boos was als u iets vroeg (CGVS p. 9). Dit is niet aannemelijk. Daarnaast kan u niet vertellen wat de precieze functie was van uw vader of verduidelijken of uw vader deelnam aan gevechten (CGVS p. 9). Voorts ontkent u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat uw vader een commandant was bij de lokale politie, terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde dat uw vader chef was van drie personen (CGVS p. 10, vragenlijst DVZ/CGVS p. 1). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u dat niet zo bedoeld had en dat uw vader altijd aan het patrouilleren was met drie personen (CGVS p. 10). Dit kan niet overtuigen. U bevestigde namelijk dat u geen opmerkingen of correcties wilde doorvoeren aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS omdat alles goed verlopen was (CGVS p. 3). Op de vraag of uw vader ooit problemen heeft ondervonden omwille van zijn werk, komt u niet verder dan te stellen dat uw vader nooit erover verteld heeft tegen u (CGVS p. 10). Gevraagd of uw vader ooit bedreigd werd door de taliban omwille van zijn werk, stelt u opnieuw dat u geen informatie heeft erover omdat hij dat nooit gezegd heeft (CGVS p. 10). Nochtans stelde u eerder tegenstrijdig dat uw vader verschillende brieven ontvangen had van de taliban waarin de taliban onder meer eiste van uw vader dat hij vier wapens en een voertuig aan hen diende te overhandigen en uw vader zich diende aan te melden bij de taliban (CGVS p. 7). Wanneer u dan ook geconfronteerd wordt met uw verklaring dat er een dreigbrief werd afgeleverd bij uw thuis, komt u niet verder dan te stellen dat dit na de val

van de overheid is gebeurd en het niet bij de vorige overheid is gebeurd, wat niet overtuigt gezien de vraag heel expliciet was (CGVS p. 10).

Vervolgens wordt geen geloof gehecht aan uw verklaringen omtrent het grondconflict tussen uw vader en zijn halfbroers. Uw verklaringen hieromtrent zijn eveneens gebrekkig en onvoldoende doorleefd. Dit blijkt uit het volgende. Ten eerste heeft u onvoldoende kennis omtrent het ontstaan van het grondconflict. Hiernaar gevraagd, antwoordt u beknopt en vaag dat de broers van uw vader hem zijn recht op de gronden niet hebben gegeven (CGVS p. 13). Vervolgens is uw kennis omtrent de gronden gebrekkig. U kent onder andere niet de omvang van de gronden noch weet u wat de waarde van de gronden was (CGVS p. 13). U stelt vervolgens dat de tegenpartij in het grondconflict, uw paternale ooms, lid zijn van de taliban (CGVS p. 13). U legt echter geen enkel authentiek bewijsdocument neer dat uw familieband aantoont. Ook is het louter een blote bewering uit uw hoofde dat zij lid zijn van de taliban. Wanneer u gevraagd wordt meer informatie te verstrekken over hun lidmaatschap bij de taliban, antwoordt u dat u niet veel informatie heeft en blijkt dat u hierover niet kan vertellen (CGVS p. 13). Bovendien stelt u dat ook dorpelingen uw vader en u bespioneerden (CGVS p. 16-17). U slaagt er aldus niet in aan te tonen dat uw paternale ooms effectief een rol gespeeld hebben in het doorgeven van informatie aan de taliban (CGVS p. 16-17). Dat uw paternale ooms werkten als spionnen voor de taliban en zij en andere dorpelingen informatie over u en uw familie zouden hebben doorgegeven aan de taliban, is louter een blote bewering uit uw hoofde en niet aannemelijk (CGVS p. 7-8, 16-17). Daarnaast is het van belang te benadrukken dat u geen authentieke eigendomsakte van de betreffende gronden neerlegt (CGVS p. 17). U toont dus niet aan dat uw familie eigenaar is van de gronden waarop het grondconflict is gebaseerd.

Naast het feit dat zowel het profiel van uw vader, zijn vervolgingsfeiten als het grondconflict ongeloofwaardig zijn bevonden, toont u geen geloofwaardige vervolgingsfeiten ten aanzien van uzelf aan. Wanneer u gevraagd wordt te vertellen of u zelf ooit persoonlijke problemen heeft ondervonden in Afghanistan, antwoordt u: "neen, persoonlijk niet" (CGVS p. 14). Op de vraag of u ooit problemen ondervonden heeft omwille van het werk van uw vader, antwoordt u eveneens dat dit tot de val van het regime niet het geval was (CGVS p. 14). U stelt dat u na de val van de overheid geslagen werd door de taliban in het districtshuis toen u op zoek was naar uw vader en bij uw thuis omdat u een vraag stelde aan de taliban en u de wapens en het voertuig diende te overhandigen aan de taliban (CGVS p. 7-8, 14-16). Dit is niet aannemelijk. Het profiel en de vervolgingsfeiten ten aanzien van uw vader werden immers reeds eerder ongeloofwaardig bevonden (supra). Bovendien bevestigt u zelf dat de situatie rond de wapens en het voertuig een verzinsel was in hoofde van de taliban (CGVS p. 11). Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk en onlogisch dat de taliban bij uw thuis een tweede keer zou langskomen op zoek naar de wapens en het voertuig indien de taliban dit zou verzinnen hebben en zij uw vader reeds meegenomen zouden hebben. Vervolgens benadrukt u dat u geen persoonlijke problemen heeft ondervonden met uw paternale ooms (CGVS p. 16). Ten slotte stelt u dat de taliban op zoek naar u was zowel voor uw vertrek als na uw vertrek uit Afghanistan en zij uw broer I. gedood hebben (CGVS p. 14-15). Hieraan wordt eveneens geen geloof gehecht. Ten eerste beschikt u over geen zinvolle informatie omtrent de taliban die op zoek naar u zou zijn geweest, hetgeen u zelf bevestigt (CGVS p. 15). U stelt dan wel dat uw broer gedood is, maar u bent niet in staat te verduidelijken enerzijds door wie hij gedood is en anderzijds om welke reden hij gedood is (CGVS p. 17). Daarnaast kan u niet vertellen in welke omstandigheden uw broer gedood werd. U stelt louter dat u hoorde van uw broer dat hij gedood is door de taliban (CGVS p. 17). U beweert dat de dood van uw broer gelinkt is aan de problemen van uw vader, maar dit is niet aannemelijk. De problemen van uw vader werden immers reeds eerder ongeloofwaardig bevonden (supra, CGVS p. 17).

Op het einde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS vertelt u dat u seksueel misbruikt bent geweest in Bulgarije door de Bulgaarse politie tijdens uw reisweg naar België (CGVS p. 18-20). Hieruit kan echter geen vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan worden afgeleid.

Het betreft immers een gebeurtenis in een ander land dan uw land van herkomst (CGVS p. 19). U heeft dergelijke feiten in Afghanistan niet meegemaakt (CGVS p. 19). Daarnaast heeft u na de gepleegde feiten geen problemen ondervonden hieromtrent (CGVS p. 19-20). Voorts is er niemand op de hoogte van de gepleegde feiten buiten de personen met wie de feiten zijn gebeurd (CGVS p. 20). De andere slachtoffers zijn niet in België (CGVS p. 20). U vreest dat iemand van uw familie in Afghanistan dit te weten zou komen, maar er zijn geen concrete indicaties dat iemand in Afghanistan ervan op de hoogte zou zijn of zou komen (CGVS p. 20). Er zijn dus nergens aanwijzingen dat u omwille van dit incident vervolging dient te vrezen in Afghanistan.

De door u neergelegde documenten zijn evenmin in staat een ander licht te werpen op voorgaande. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. De foto's die u neerlegt, waarvan verschillende foto's waarop een man in uniform te zien is die uw vader dient voor te stellen, verschillende foto's van uw verwondingen en verschillende foto's van een overleden persoon die uw broer dient voor te stellen, geven slechts een bepaald

beeld weer, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin de foto's werden genomen en vormen geen bewijs van uw ingeroepen problemen. Aansluitend hierop dient gewezen te worden op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (al dan niet origineel), kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Ten aanzien van de opmerkingen die aan het CGVS werden overgemaakt op 11/01/2024 en waarvan bijlage in het administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat deze geen ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming door het CGVS. Immers betreffen deze voornamelijk een verduidelijking bij de schrijfwijze of spelling van enkele namen, maar blijken deze geen inhoudelijke wijzigingen te omvatten.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in

het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Hoewel u aangeeft te kampen met stress en psychische moeilijkheden gezien onder meer de feiten van seksueel misbruik tijdens uw reisweg, kunnen uw aangehaalde persoonlijke omstandigheden geen aanleiding geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U brengt geenszins een hoger niveau van individuele elementen aan die doen besluiten tot het bestaan van een reëel risico in uw hoofde. U legt geen medische stukken neer waaruit enige kwetsbaarheid kan blijken. Nergens blijkt dat u zich in een dermate psychische gesteldheid bevindt waardoor u in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van

mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan.

Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform.

Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen.

De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve

steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3 tot 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU (de 'Kwalificatierichtlijn');
- Artikel 10 van Richtlijn 2013/32/EU (de 'Asielprocedurerichtlijn');
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Vooreerst benadrukt verzoeker dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn psychologische toestand. Een posttraumatische stressstoornis heeft zonder twijfel impact op het gehoor en de mogelijkheden voor verzoeker om alles in detail te kunnen vertellen met betrekking tot de feitelijke elementen.

Verzoeker heeft ook duidelijk gemaakt dat hij een enorme vrees heeft dat het seksueel misbruik bekend zou worden in Afghanistan in geval van terugkeer. Omdat verzoeker leeft onder een constante stressstoornis en dit ongetwijfeld vragen zal doen oproepen in Afghanistan waar hij vreest dat dergelijke feiten dan ook zullen ontdekt worden door zijn familie nu verzoeker niet meer dezelfde persoon is als voorheen.

Verder gaat de bestreden beslissing voorbij aan het gegeven dat zijn vader werkzaam was voor de lokale politie. De problemen die verzoeker kende in Afghanistan zijn duidelijk gebaseerd op de werkzaamheden bij de lokale politie van zijn vader en bovendien worden deze problemen nog versterkt door het gegeven dat ook de halfbroers van verzoekers vader spionnen waren en zelf lid waren van de taliban en uiteraard hierbij op de Taliban konden rekenen om de familie van verzoeker problemen te bezorgen. De taliban heeft het duidelijk gemunt momenteel op personen en hun familieleden die voorheen werkzaam waren bij de Afghaanse autoriteiten. Het gegeven dat verzoekers vader werkzaam was bij de lokale politie kan ook moeilijk betwist worden.

Aangaande zijn leeftijd stelt verzoeker dat het algemeen geweten is dat er geen belang wordt gehecht aan exacte data in Afghanistan. Verzoeker handelde ter goeder trouw op basis van de informatie die hem werd meegedeeld. Voorts kan de voorgehouden misleiding geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, daar deze los van elkaar staan.

Wat zijn vermeende ongeloofwaardige verklaringen betreft benadrukt verzoeker dat hij zeer jong was toen hij Afghanistan verliet. Verzoeker kon desondanks dit feit wel degelijk weergeven dat zijn vader werkte bij de lokale politie, dat zijn vader werkte bij het checkpoint Char Kala onder commandant S., maar ook dat hij daar instond voor de veiligheid. Overigens gaat de bestreden beslissing volledig voorbij aan het element dat verzoeker duidelijk verklaarde dat zijn vader nooit met hem over zijn werk sprak. Dat zijn vader wel met zijn moeder daarover sprak, betekent nog niet dat verzoeker daarom deze inhoud van deze gesprekken volledig werd meegegeven. Het is onredelijk wanneer men verder eist dat verzoeker zou moeten in staat geweest zijn anekdotes te vertellen die zijn vader over zijn werk toevertrouwde aan zijn moeder. Verzoeker begaf zich nooit naar het werk van zijn vader. Voorts is het wel degelijk aannemelijk dat omwille van de bescherming van zijn familie de vader van verzoeker niets over zijn professionele activiteiten wenste te vertellen aan zijn gezinsleden.

Verder, wat het afleveren van een dreigbrief thuis bij verzoeker betreft, is het wel degelijk aannemelijk dat dit gebeurde na de val van het regime. Voor verzoeker is een dreigbrief iets totaal anders dan het persoonlijk dreigen aan de deur wat ook enige nuance verdient op dat vlak.

Wat de grondconflicten betreft wordt ook hier gesteld dat de verklaringen van verzoeker gebrekkig en onvoldoende doorleefd zouden zijn. Het gegeven dat de commissaris-generaal onnoemelijk veel eisen stelt aan de informatie die verzoeker over deze gronden diende te geven is ook onredelijk en buiten proportie. Deze informatie bleef voornamelijk beperkt bij zijn vader. Aan verzoeker werd ook hierover door zijn ouders weinig informatie meegedeeld. Wat de paternale ooms betreft die lid zijn van de taliban stelt de bestreden beslissing ten onrechte dat dit blote beweringen zijn terwijl verzoeker deze informatie juist wel kreeg van zijn vader. De vereiste van de bestreden beslissing om bewijzen bij te brengen dat deze halfbroers lid waren van de taliban, is opnieuw een onredelijke eis die geen enkele verzoeker om internationale bescherming kan aantonen hetzij enkel kan worden afgeleid uit het geheel van elementen waaronder de verklaringen van verzoeker.

Het gegeven dat verzoekers familie pas na de val van de regering problemen kreeg is niet zo bevreemdend daar de taliban op dat ogenblik eisten dat de wapens en het voertuig aan hen zouden worden overhandigd.

Verder houdt de bestreden beslissing onvoldoende rekening met de verwestering van verzoeker door zijn verblijf in België en in Europa zeker indien hij zou dienen terug te keren naar Afghanistan. Verzoeker licht toe en benadrukt zijn jonge leeftijd bij aankomst in België.

Verder stelt de bestreden beslissing dat de documenten die verzoeker bijbracht de ongeloofwaardigheid van zijn relaas niet zouden kunnen herstellen. Het is hierbij opmerkelijk en ook tegenstrijdig dat de geloofwaardigheid op zich van deze documenten niet wordt betwist doch enkel wordt gesteld dat ze het ondersteunende karakter voor de verklaringen van verzoeker missen.

Verder maakt de bestreden beslissing ook een analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan die niet kan worden bijgetreden. Verzoeker licht toe aan de hand van landeninformatie en benadrukt dat er bij de

inschatting van het risico op willekeurig geweld ook moet worden gekeken naar diens profiel als terugkeerder uit Europa.

Verzoeker uit ook kritiek op de gemaakte analyse van de socio-economische situatie in Afghanistan aan de hand van landeninformatie.

3.1.2. In een aanvullende nota van 21 juni 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende stukken ter kennis:

- het EUAA-rapport *“COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments”* van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport *“Afghanistan Security Situation”* van augustus 2022;
- het EASO-rapport *“Afghanistan Country Focus”* van januari 2022;
- het EUAA-rapport *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024;
- het EUAA-rapport *“Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”* van augustus 2022;
- het EASO-rapport *“Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”* van augustus 2020;
- het EUAA-rapport *“Afghanistan: Targeting of individuals”* van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport *“Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”* van juni 2023;
- de COI Focus *“Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”* van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport *“COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van 2 februari 2024.

3.1.3. Op 28 juni 2024 legt verzoeker ter terechtzitting een aanvullende nota neer met daarin landeninformatie met betrekking tot de situatie in Afghanistan. Tevens legde verzoeker foto's neer van zijn oom, broer en zieke moeder. Ook legt verzoeker aanbevelingsbrieven neer van werkgevers in België.

3.1.4. Inventaris van de stukken in de aanvullende nota:

- 1. Foto's oom, verzoeker en broer;
- 2. Foto's zieke moeder;
- 3. Aanbevelingsbrieven.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. Wat diens bijzondere procedurele noden betreft, stelt verzoeker dat er onvoldoende rekening werd gehouden met diens psychologische toestand. De bestreden beslissing maakt hier reeds terecht de volgende vaststellingen omtrent:

“Ondanks uw persoonlijke situatie en de feiten die plaatsvonden tijdens uw reisweg in Bulgarije, waarvan het CGVS goed begrijpt dat dit voor u moeilijk was en kan leiden tot stress, kon uit het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS niet worden opgemaakt dat u het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er op dat moment bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het persoonlijk onderhoud vond in normale omstandigheden plaats. U bevestigde aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u zich goed voelde en dat er geen medische elementen waren waarmee rekening gehouden diende te worden tijdens het persoonlijk onderhoud. U bevestigde nogmaals dat u zich goed voelde en dat u geen problemen had (CGVS p. 3). Op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u de gelegenheid had om al uw problemen te vertellen en dat u al de vragen goed begrepen had (CGVS p. 20).”

De Raad treedt deze vaststellingen vooreerst bij en benadrukt vervolgens dat er tot op heden geen enkel objectief medisch attest neerligt dat blijkt geeft van enige psychologische problematiek die een weerslag kan hebben op verzoeker en diens (cognitieve) capaciteiten. Bijgevolg blijft de voorgehouden psychologische problematiek beperkt tot een blote bewering.

3.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen gegronde vrees kan worden vastgesteld in hoofde van verzoeker. Immers kan er geen geloof worden gehecht aan diens relaas daar hij misleidende verklaringen aflegde omtrent zijn leeftijd (i), verzoeker gebrekkige alsook tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de werkzaamheden van zijn vader en de daaruit voortvloeiende problematiek (ii), diens verklaringen over het grondconflict oppervlakkig zijn (iii) en verzoeker geen persoonlijke problematiek weet aannemelijk te maken (iv). Nog kan er geen gegronde vrees jegens Afghanistan worden vastgesteld ten gevolge van het vermeende seksuele misbruik dat hij onderging in Bulgarije (v).

Verzoeker kan aan deze terechte vaststellingen geen afbreuk doen door het aanbrengen van vergoelijkningen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing op pertinente wijze op dat verzoeker misleidende verklaringen aflegde inzake zijn leeftijd:

“Vooreerst moet erop gewezen worden dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan wat u beweerde aangaande uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 19 december 2022 zestien jaar en vijf maanden oud. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelt dat u op 5 januari 2023 ouder was dan 18 jaar waarbij 20.15 jaar met een standaarddeviatie van 1.52 jaar een goede schatting is (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie dd. 13.01.2023, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw geboortedatum werd bijgevolg van [...] juli 2006 naar [...] januari 2004 bijgesteld. Uit de leeftijdsbepaling moet niet alleen besloten worden dat het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind niet op u kan worden toegepast, ook geeft u door zich valselijk als een minderjarige voor te doen geen correct zicht op uw werkelijke identiteit en uw levensloop voor uw komst naar België. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat men in Afghanistan geen belang hecht aan precieze data. Daargelaten dit een ongefundeerde bewering betreft, is de Raad van oordeel dat dit geen uitleg kan bieden voor de aanzienlijke discrepantie tussen verzoekers verklaarde en werkelijke leeftijd. Evenmin kan de uitleg dat hij zich louter baseerde op hetgeen zijn ouders hem vertelden verschoning bieden, gelet op de eerder vermelde aanzienlijke discrepantie.

Het gegeven dat verzoeker misleidende verklaringen aflegde over een kernelement van zijn identiteit, is verder wel degelijk een element dat verzoekers algemene geloofwaardigheid kan beschadigen.

Vervolgens wordt terecht door de bestreden beslissing opgemerkt dat verzoekers verklaringen aangaande de werkzaamheden van zijn vader niet geloofwaardig zijn:

“Vervolgens blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader werkte bij de lokale politie (CGVS p. 8). Hieraan wordt echter geen geloof gehecht. Uw verklaringen hieromtrent zijn immers onvoldoende doorleefd, gebrekkig en tegenstrijdig. Dit blijkt uit het volgende. Gevraagd meer te vertellen over het werk van uw vader, antwoordt u eerst ontwijkend met: “welke informatie?” (CGVS p. 8). Na verduidelijking vertelt u oppervlakkig dat hij ongeveer zeven of acht jaar gewerkt heeft bij de lokale politie in de checkpoint van Char Kala onder commandant S. (CGVS p. 8). Gevraagd naar wat uw vader deed bij de lokale politie, komt u niet verder dan te stellen dat hij altijd aanwezig was in de checkpoint en dat hij daar altijd werkte, waarmee u bedoelt dat hij de veiligheid garandeerde (CGVS p. 8). Op de vraag vervolgens of uw vader ooit met u gesproken heeft over zijn werk, antwoordt u dat hij niets aan u verteld heeft, maar wel aan uw moeder. Wanneer vervolgens u gevraagd wordt een anekdote te vertellen over het werk van uw vader die hij aan uw moeder heeft verteld, bent u hiertoe niet in staat omdat uw moeder naar eigen zeggen nooit iets verteld zou hebben tegen u (CGVS p. 8-9). Dit kan niet overtuigen. Indien uw vader daadwerkelijk acht jaar gewerkt zou hebben bij de lokale politie, kan van u verwacht worden over concrete en gedetailleerde informatie hieromtrent te beschikken en hierover meer informatie te hebben ingewonnen bij uw moeder. Dit ook aangezien het werk van uw vader een belangrijk aspect uitmaakt binnen uw ingeroepen asielrelaas. Wanneer u dan ook gevraagd wordt of u meer informatie gevraagd heeft aan uw moeder omtrent

het werk van uw vader, antwoordt u ontkennend aangezien uw moeder altijd boos was als u iets vroeg (CGVS p. 9). Dit is niet aannemelijk. Daarnaast kan u niet vertellen wat de precieze functie was van uw vader of verduidelijken of uw vader deelnam aan gevechten (CGVS p. 9). Voorts ontkent u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat uw vader een commandant was bij de lokale politie, terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde dat uw vader chef was van drie personen (CGVS p. 10, vragenlijst DVZ/CGVS p. 1). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u dat niet zo bedoeld had en dat uw vader altijd aan het patrouilleren was met drie personen (CGVS p. 10). Dit kan niet overtuigen. U bevestigde namelijk dat u geen opmerkingen of correcties wilde doorvoeren aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS omdat alles goed verlopen was (CGVS p. 3). Op de vraag of uw vader ooit problemen heeft ondervonden omwille van zijn werk, komt u niet verder dan te stellen dat uw vader nooit erover verteld heeft tegen u (CGVS p. 10). Gevraagd of uw vader ooit bedreigd werd door de taliban omwille van zijn werk, stelt u opnieuw dat u geen informatie heeft erover omdat hij dat nooit gezegd heeft (CGVS p. 10). Nochtans stelde u eerder tegenstrijdig dat uw vader verschillende brieven ontvangen had van de taliban waarin de taliban onder meer eiste van uw vader dat hij vier wapens en een voertuig aan hen diende te overhandigen en uw vader zich diende aan te melden bij de taliban (CGVS p. 7). Wanneer u dan ook geconfronteerd wordt met uw verklaring dat er een dreigbrief werd afgeleverd bij uw thuis, komt u niet verder dan te stellen dat dit na de val van de overheid is gebeurd en het niet bij de vorige overheid is gebeurd, wat niet overtuigt gezien de vraag heel expliciet was (CGVS p. 10)."

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift voornamelijk tot het herhalen van het feit dat hem niets werd meegedeeld over deze werkzaamheden en bekritiseert de gevolgtrekking van de bestreden beslissing. Het herhalen van diens verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing maakt echter geen dienstig verweer uit. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd. Aanvullend merkt de Raad nog op dat verzoeker tot op het moment van het persoonlijk onderhoud in contact stond met zijn familieleden aan wie hij documenten kan opvragen, waardoor er van hem kan worden verwacht dat hij zich proactief informeert over elementen die van centraal belang zijn in diens asielrelaas (notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 5, 17).

Overigens stelt verzoeker dat hij nog zeer jong was ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan. De Raad merkt hierbij op dat, volgend uit het leeftijdsonderzoek, verzoeker minstens 17 jaar oud was ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoeker had aldus ongetwijfeld de leeftijd des onderscheid reeds bereikt. De Raad wijst er nog op dat ook van verzoeker als minderjarige redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een gedetailleerde en geloofwaardige wijze kan toelichten. Verzoeker toont met de loutere verwijzing naar zijn minderjarigheid en profiel niet aan dat hij hiertoe niet in staat zou zijn, noch dat de commissaris-generaal zijn verklaringen te streng zou hebben beoordeeld.

Aangaande de dreigementen stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij persoonlijke dreigingen niet gelijkstelt met dreigementen volgende uit dreigbrieven. Deze semantische uitleg kan niet overtuigen, immers wordt reeds door de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat de vraagstelling hieromtrent duidelijk was en niet voor interpretatie vatbaar, hetgeen wordt bijgetreden door de Raad.

Vervolgens oordeelt de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen omtrent het vermeende grondconflict niet aannemelijk zijn:

"Vervolgens wordt geen geloof gehecht aan uw verklaringen omtrent het grondconflict tussen uw vader en zijn halfbroers. Uw verklaringen hieromtrent zijn eveneens gebrekkig en onvoldoende doorleefd. Dit blijkt uit het volgende. Ten eerste heeft u onvoldoende kennis omtrent het ontstaan van het grondconflict. Hiernaar gevraagd, antwoordt u beknopt en vaag dat de broers van uw vader hem zijn recht op de gronden niet hebben gegeven (CGVS p. 13). Vervolgens is uw kennis omtrent de gronden gebrekkig. U kent onder andere niet de omvang van de gronden noch weet u wat de waarde van de gronden was (CGVS p. 13). U stelt vervolgens dat de tegenpartij in het grondconflict, uw paternale ooms, lid zijn van de taliban (CGVS p. 13). U legt echter geen enkel authentiek bewijsdocument neer dat uw familieband aantoont. Ook is het louter een blote bewering uit uw hoofde dat zij lid zijn van de taliban. Wanneer u gevraagd wordt meer informatie te verstrekken over hun lidmaatschap bij de taliban, antwoordt u dat u niet veel informatie heeft en blijkt dat u hierover niet kan vertellen (CGVS p. 13). Bovendien stelt u dat ook dorpelingen uw vader en u bespioneerden (CGVS p. 16-17). U slaagt er aldus niet in aan te tonen dat uw paternale ooms effectief een rol gespeeld hebben in het doorgeven van informatie aan de taliban (CGVS p. 16-17). Dat uw paternale ooms werkten als spionnen voor de taliban en zij en andere dorpelingen informatie over u en uw familie zouden hebben doorgegeven aan de taliban, is louter een blote bewering uit uw hoofde en niet aannemelijk (CGVS p. 7-8,

16-17). Daarnaast is het van belang te benadrukken dat u geen authentieke eigendomsakte van de betreffende gronden neerlegt (CGVS p. 17). U toont dus niet aan dat uw familie eigenaar is van de gronden waarop het grondconflict is gebaseerd.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij geen informatie van zijn vader hierover ontving en er een te hoge bewijs- en kennislast van verzoeker wordt verwacht. De Raad herhaalt hierbij de stelling dat het aan verzoeker toekomt om de nodige kennis te vergaren wat elementen betreft die centraal staan in zijn asielrelaas. Overigens treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat de door verzoeker tentoongestelde kennis beneden alle peil is. Verzoeker kan niet ernstig voorhouden dat er van hem teveel wordt verwacht, daar zelfs het minimum ontbreekt.

Nog merkt de bestreden beslissing terecht het volgende op omtrent verzoekers persoonlijke problematiek:

“Naast het feit dat zowel het profiel van uw vader, zijn vervolgingsfeiten als het grondconflict ongeloofwaardig zijn bevonden, toont u geen geloofwaardige vervolgingsfeiten ten aanzien van uzelf aan. Wanneer u gevraagd wordt te vertellen of u zelf ooit persoonlijke problemen heeft ondervonden in Afghanistan, antwoordt u: “neen, persoonlijk niet” (CGVS p. 14). Op de vraag of u ooit problemen ondervonden heeft omwille van het werk van uw vader, antwoordt u eveneens dat dit tot de val van het regime niet het geval was (CGVS p. 14). U stelt dat u na de val van de overheid geslagen werd door de taliban in het districtshuis toen u op zoek was naar uw vader en bij uw thuis omdat u een vraag stelde aan de taliban en u de wapens en het voertuig diende te overhandigen aan de taliban (CGVS p. 7-8, 14-16). Dit is niet aannemelijk. Het profiel en de vervolgingsfeiten ten aanzien van uw vader werden immers reeds eerder ongeloofwaardig bevonden (supra). Bovendien bevestigt u zelf dat de situatie rond de wapens en het voertuig een verzinsel was in hoofde van de taliban (CGVS p. 11). Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk en onlogisch dat de taliban bij uw thuis een tweede keer zou langskomen op zoek naar de wapens en het voertuig indien de taliban dit zou verzonnen hebben en zij uw vader reeds meegenomen zouden hebben. Vervolgens benadrukt u dat u geen persoonlijke problemen heeft ondervonden met uw paternale ooms (CGVS p. 16). Ten slotte stelt u dat de taliban op zoek naar u was zowel voor uw vertrek als na uw vertrek uit Afghanistan en zij uw broer Ishaq gedood hebben (CGVS p. 14-15). Hieraan wordt eveneens geen geloof gehecht. Ten eerste beschikt u over geen zinvolle informatie omtrent de taliban die op zoek naar u zou zijn geweest, hetgeen u zelf bevestigt (CGVS p. 15). U stelt dan wel dat uw broer gedood is, maar u bent niet in staat te verduidelijken enerzijds door wie hij gedood is en anderzijds om welke reden hij gedood is (CGVS p. 17). Daarnaast kan u niet vertellen in welke omstandigheden uw broer gedood werd. U stelt louter dat u hoorde van uw broer dat hij gedood is door de taliban (CGVS p. 17). U beweert dat de dood van uw broer gelinkt is aan de problemen van uw vader, maar dit is niet aannemelijk. De problemen van uw vader werden immers reeds eerder ongeloofwaardig bevonden (supra, CGVS p. 17).”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat het gegeven dat zijn familie pas na de val van de regering problemen kreeg niet zo bevreemdend is daar de taliban op dat ogenblik eisten dat de wapens en het voertuig aan hen zouden worden overhandigd. Verzoeker doet met dit betoog geen afbreuk aan de omstandige en pertinente motivering van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat zijn verklaringen over deze vermeende vervolging niet aannemelijk zijn. Het louter tegenspreken van deze gevolgtrekking maakt geen dienstig verweer uit.

Nog oordeelt de bestreden beslissing terecht dat er geen gegronde vrees in verzoekers hoofde kan worden vastgesteld ten gevolge van het seksueel misbruik dat hij zou hebben ervaren:

“Op het einde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS vertelt u dat u seksueel misbruikt bent geweest in Bulgarije door de Bulgaarse politie tijdens uw reisweg naar België (CGVS p. 18-20). Hieruit kan echter geen vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan worden afgeleid. Het betreft immers een gebeurtenis in een ander land dan uw land van herkomst (CGVS p. 19). U heeft dergelijke feiten in Afghanistan niet meegemaakt (CGVS p. 19). Daarnaast heeft u na de gepleegde feiten geen problemen ondervonden hieromtrent (CGVS p. 19-20). Voorts is er niemand op de hoogte van de gepleegde feiten buiten de personen met wie de feiten zijn gebeurd (CGVS p. 20). De andere slachtoffers zijn niet in België (CGVS p. 20). U vreest dat iemand van uw familie in Afghanistan dit te weten zou komen, maar er zijn geen concrete indicaties dat iemand in Afghanistan ervan op de hoogte zou zijn of zou komen (CGVS p. 20). Er zijn dus nergens aanwijzingen dat u omwille van dit incident vervolging dient te vrezen in Afghanistan.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij vreest dat dit seksueel misbruik zal worden ontdekt doch gaat zodoende voorbij aan de bestreden beslissing waaruit blijkt dat een zulke vrees geheel ongegrond is.

Tot slot merkt de bestreden beslissing terecht op dat de door verzoeker neergelegde documenten zijn verklaringen niet remediëren:

“De door u neergelegde documenten zijn evenmin in staat een ander licht te werpen op voorgaande. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. De foto's die u neerlegt, waarvan verschillende foto's waarop een man in uniform te zien is die uw vader dient voor te stellen, verschillende foto's van uw verwondingen en verschillende foto's van een overleden persoon die uw broer dient voor te stellen, geven slechts een bepaald beeld weer, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin de foto's werden genomen en vormen geen bewijs van uw ingeroepen problemen. Aansluitend hierop dient gewezen te worden op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (al dan niet origineel), kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.”

Verzoeker meent in zijn verzoekschrift dat de motivering van de bestreden beslissing tegenstrijdig is. De Raad ziet echter geen tegenstrijdigheden in de omstandige motivering van de bestreden beslissing die terecht stelt dat de relatieve bewijswaarde enerzijds en de gebrekkige aard van de documenten anderzijds maken dat deze documenten niet vermogen om de vastgestelde ongeloofwaardigheden op te heffen.

In zijn aanvullende nota legt verzoeker opnieuw foto's neer van zijn broer en zichzelf. De Raad herhaalt hierbij dat, gelet op de vaststelling dat privé-foto's, door inscenering van locatie en omstandigheden, geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld, op basis van deze stukken die slechts een ondersteunende bewijswaarde zouden kunnen hebben, niet kan worden aangenomen dat zij een bewijs vormen van de door verzoeker beschreven vervolging.

Waar verzoeker verwijst naar de problemen die hij als terugkeerder naar Afghanistan zou lopen wegens verwestering, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk.

De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod

op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 e.v.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 22 en 24-25). Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 22).

Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen.

Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘hudud’- en ‘qisas’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27). In het bijzonder wat betreft ‘zina’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘Zina’ is één van de ‘hudud’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘zina’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘hudud’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

UNAMA rapporteerde dat publieke lijfstraffen blijven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘qisas’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘hudud’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf

gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022).

Wat personen die Afghanistan verlieten betreft, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan.

De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “*geloofsethiek en denkwijze*” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51).

Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt.

In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsverovering door de taliban*” van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of*

individuals", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 55).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen". De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51, EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 100).

Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade.

Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie, zoals het EUAA-rapport "Afghanistan Country Focus" van december 2023 en EUAA "COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related and humanitarian developments" van 2 februari 2024, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van "zina" kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, "Country guidance: Afghanistan" mei 2024, p. 52-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker verwijst louter naar zijn verblijf in België op algemene wijze en poneert dat hij geïntegreerd is. In zijn aanvullende nota voegt verzoeker nog enkele getuigenissen van werkgevers in België die verzoekers inzet beamen.

De Raad merkt hierbij op dat het loutere verblijf van verzoeker in België, sinds december 2022, niet doet leiden tot de vaststelling dat verzoeker op een dusdanige manier Westerse normen en waarden heeft geïnternaliseerd dat een terugkeer naar Afghanistan niet meer mogelijk is. Diens werkzaamheden, en de getuigenissen daaraan verbonden, geven op zich ook geen enkele blijk van een verwestering in hoofde van verzoeker.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*”.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker kan zich niet beroepen op deze uitzonderlijke situatie.

In zoverre verzoeker verwijst naar diens profiel als terugkeerder uit Europa als een risicoverhogende, persoonlijke omstandigheid, ziet de Raad niet in hoe dit loutere gegeven verzoeker blootstelt aan een verhoogd risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De Raad bevestigt ook volgende motivering van de bestreden beslissing:

“Hoewel u aangeeft te kampen met stress en psychische moeilijkheden gezien onder meer de feiten van seksueel misbruik tijdens uw reisweg, kunnen uw aangehaalde persoonlijke omstandigheden geen aanleiding geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U brengt geenszins een hoger niveau van individuele elementen aan die doen besluiten tot het bestaan van een reëel risico in uw hoofde. U legt geen medische stukken neer waaruit enige kwetsbaarheid kan blijken. Nergens blijkt dat u zich in een dermate psychische gesteldheid bevindt waardoor u in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

Verder voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP